

Bruxelles, 11 decembrie 2018
(OR. en)

15471/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0415(CNS)**

**FISC 556
ECOFIN 1192
DIGIT 253**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	11 decembrie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 819 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 în ceea ce privește dispozițiile referitoare la vânzările de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 819 final.

Anexă: COM(2018) 819 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 în ceea ce
privește dispozițiile referitoare la vânzările de bunuri la distanță și anumite livrări
interne de bunuri**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

La 5 decembrie 2017, Consiliul a adoptat Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului¹ („Directiva privind TVA pentru comerțul electronic”) de modificare a Directivei 2006/112/CE² („Directiva TVA”) care, printre altele:

- Extinde domeniul de aplicare al regimurilor speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care furnizează către persoane neimpozabile servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și televiziune sau servicii electronice, astfel cum se prevede la articolele 358-369k din Directiva TVA (așa-numitul „mini-ghișeu unic”), la toate tipurile de servicii, precum și la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe, transformând mini-ghișeul unic în ghișeu unic. Mini-ghișeul unic le permite prestatorilor de astfel de servicii să utilizeze un portal web în statul membru în care sunt identificați, pentru a achita TVA datorată în alte state membre;
- Introduce dispoziții speciale aplicabile persoanelor impozabile care, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează anumite livrări sau prestări către persoane neimpozabile, efectuate de alte persoane impozabile.

Obiectivul prezentei propuneri este de a stabili norme suplimentare necesare pentru a sprijini aceste modificări ale Directivei TVA care se aplică de la 1 ianuarie 2021, în măsura în care acest sprijin nu poate fi atins prin măsurile de punere în aplicare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului³ („Regulamentul de punere în aplicare privind TVA”). Sunt vizate, în special, dispozițiile privind interfețele electronice care facilitează livrările de bunuri efectuate de persoane impozabile care nu sunt stabilite în UE către persoane neimpozabile în UE și regimul special pentru declararea și plata TVA la import în cazul în care nu se utilizează ghișeul unic pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat și cu alte politici ale Uniunii

Prezenta propunere stabilește dispozițiile detaliate necesare pentru completarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic care face parte din Planul de acțiune privind TVA⁴.

• Coerența cu alte politici ale Uniunii

Pe lângă Planul de acțiune privind TVA, Directiva privind TVA pentru comerțul electronic a fost identificată drept o inițiativă-cheie în Strategia privind piața unică digitală⁵, precum și în Strategia privind piața unică⁶ și în Planul de acțiune privind guvernarea electronică⁷.

¹ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

² Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – „Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei”

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea este întemeiată pe articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social European, adoptă dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

• Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)

Propunerea abordează anumite aspecte care decurg din adoptarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic care trebuie aplicată în mod uniform de către toate statele membre. Modificările sunt destinate, în special, să garanteze că dispozițiile privind interfețele electronice sunt aplicate într-un mod armonizat de către toate statele membre, pentru a nu crea lacune care ar putea genera pierderi de venituri.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

• Proporționalitatea

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității, adică nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor Directivei privind TVA pentru comerțul electronic, dar și pentru buna funcționare a pieței unice. Ca și în cazul testului de subsidiaritate, statele membre nu pot aborda aspectele în cauză în absența unei propuneri de modificare a Directivei TVA.

• Alegerea instrumentului

Propunerea necesită modificarea Directivei TVA. Aceasta stabilește normele specifice necesare pentru aplicarea corectă a anumitor dispoziții din Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, în cazul în care obiectivele urmărite nu pot fi atinse prin adoptarea măsurilor de punere în aplicare, deoarece acestea necesită modificarea dispozițiilor de bază ale Directivei TVA. Sunt vizate, în special, dispozițiile privind interfețele electronice care facilitează livrările de bunuri în UE efectuate de către persoane impozabile care nu sunt stabilite în UE și regimul special pentru declararea și plata TVA la import în cazul în care nu se utilizează ghișeul unic pentru importuri.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

Comisia a desfășurat mai multe runde de consultări cu autoritățile statelor membre, atât din domeniul administrației fiscale, cât și al administrației vamale, în cadrul Grupului privind viitorul TVA. Aceasta a avut întâlniri și cu întreprinderile în cauză, atât în cadrul Grupului de experți în domeniul TVA, cât și al reuniunilor tematice cu operatorii interfețelor electronice și operatorii poștali. În cele din urmă, un atelier dedicat Fiscalis 2020 a avut loc în luna martie 2018, în Malta, în cadrul căruia reprezentanți ai autorităților fiscale și vamale, precum și ai sectoarelor economice vizate au dezbătut aspectele care decurg din punerea în aplicare a Directivei privind TVA pentru comerțul electronic.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Evaluarea impactului**

S-a realizat o evaluare a impactului pentru propunerea care a condus la adoptarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic. Propunerea actuală modifică doar ceea ce este necesar pentru funcționarea unora dintre dispozițiile directivei în cauză.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Obiectivul principal al propunerii este completarea dispozițiilor privind persoanele impozabile care gestionează interfețe electronice precum piețele online, platformele și portalurile care facilitează livrările de bunuri în UE efectuate de către persoane impozabile care nu sunt stabilite în UE. Modificările propuse vor simplifica și mai mult povara administrativă a acestor persoane impozabile, permițând raportarea mai multor tranzacții în ghișeul unic, îmbunătățind astfel colectarea TVA. Prin urmare, aceste dispoziții nu au niciun impact asupra microîntreprinderilor sau IMM-urilor stabilite în UE.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare va fi supravegheată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (*Standing Committee on Administrative Cooperation – SCAC*), susținut de subcomitetul său IT, Comitetul permanent pentru tehnologia informației (*Standing Committee on Information Technology – SCIT*).

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 14a, introdus în Directiva TVA de Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, prevede că, în cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă sau un portal, facilitează vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR [articolul 14a alineatul (1)] sau livrarea de bunuri în Comunitate de către o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate către o persoană neimpozabilă [articolul 14a alineatul (2)], se consideră că persoana impozabilă care a facilitat livrarea a primit și a livrat ea însăși bunurile respective.

Acest fapt împarte în mod efectiv o livrare de la întreprindere către client (livrare B2C) efectuată de furnizorul care vinde bunuri către client prin utilizarea interfeței electronice în două operații: o livrare de la acel furnizor către interfața electronică (livrare B2B) și o livrare de la interfața electronică spre client (livrare B2C). Prin urmare, este necesar să se determine cărei livrări ar trebui să i se atribuie expedierea sau transportul bunurilor, pentru a stabili în mod corespunzător locul de livrare al acestora. Articolul 1 punctul (1) prevede că expedierea sau transportul trebuie să fie atribuite livrării de la interfața electronică spre client, astfel cum se indică și în declarația inclusă în procesul-verbal al Consiliului, la adoptarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic.

Aplicarea directă a articolului 14a alineatul (2) ar crea poveri administrative suplimentare pentru întreprinderile în cauză, precum și riscul pierderilor de venituri din TVA care rezultă din plata TVA de către interfața electronică către furnizorul care vinde bunuri prin utilizarea interfeței electronice. Următoarele modificări propuse abordează aceste aspecte:

- Livrarea de tip B2B de la furnizorul care vinde bunuri prin utilizarea interfeței electronice către interfața electronică este scutită [articolul 1 punctul (2)], acel furnizor având dreptul de a deduce TVA achitată în amonte pe care a plătit-o el însuși la achiziția sau la importul bunurilor livrate [articolul 1 punctul (3)];
- În conformitate cu articolul 369b din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, ghișeul unic poate fi utilizat numai pentru a declara și a plăti TVA pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și nu pentru o livrare internă de bunuri. Întrucât furnizorii care vând bunuri prin utilizarea unei interfețe electronice pot deține un stoc de bunuri în diferite state membre din care efectuează livrări interne, interfețele electronice considerate că au livrat ele însele acele bunuri ar fi obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în toate aceste state membre pentru a achita TVA pentru aceste livrări interne. Acest lucru ar elimina simplificarea introdusă de ghișeul unic pentru interfețele electronice și, prin urmare, ar avea ca rezultat obligații suplimentare pentru acestea. Prin urmare, se propune să li se permită interfețelor electronice să utilizeze ghișeul unic și pentru livrările interne către clienți atunci când se consideră că livrează ele însele bunurile în temeiul articolului 14a alineatul (2) din Directiva TVA. Aceasta necesită următoarele modificări ale capitolului 6, titlul XII din Directiva TVA:
 - Modificarea titlului capitolului și al secțiunii sale 3 [articolul 1 punctele 5 și 6];
 - Modificarea definiției statului membru de consum [articolul 1 punctul 7 litera (a)];
 - Extinderea domeniului de aplicare al regimului special [articolul 1 punctul 8];
 - Modificarea dispoziției privind excluderea unei persoane impozabile de la regimul special [articolul 1 punctul 9];
 - Permitearea declarării acestor livrări interne în declarația de TVA transmisă prin intermediul ghișeului unic [articolul 1 punctele 10 și 11].

În cele din urmă, se propune o ultimă modificare a regimului special pentru declararea și plata TVA la import în cazul în care ghișeul unic nu este utilizat pentru a declara TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe. În conformitate cu articolele 369y-369zb introduse în Directiva TVA prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, plata globală a TVA la import trebuie să se efectueze către autoritatea vamală până la sfârșitul lunii următoare celei în care s-a efectuat importul. Cu toate acestea, acest termen de plată nu este aliniat la termenul stabilit pentru plata globală a datoriei vamale la articolul 111 din Codul vamal al Uniunii, care prevede amânarea plății până la jumătatea lunii următoare celei în care s-a efectuat importul. Prin această propunere, termenul pentru amânarea plății în temeiul acestui regim special este aliniat cu cel prevăzut în Codul Vamal al Uniunii⁸ [articolul 1 punctul 12].

Articolul 2 prevede că măsurile se aplică de la 1 ianuarie 2021, data la care se aplică dispozițiile relevante ale directivei privind comerțul electronic.

⁸ JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 în ceea ce privește dispozițiile referitoare la vânzările de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului³, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului⁴, prevede că, în cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR sau livrarea de bunuri în Comunitate de către o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate către o persoană neimpozabilă, se consideră că persoana impozabilă care a facilitat livrarea a primit și a livrat ea însăși bunurile respective. Întrucât această dispoziție împarte o singură livrare în două livrări, este necesar să se determine cărei livrări dintre acestea ar trebui să i se atribuie expedierea sau transportul bunurilor, pentru a stabili în mod corespunzător locul de livrare al acestora.
- (2) Chiar dacă o persoană impozabilă care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, livrarea de bunuri către o persoană neimpozabilă în Comunitate poate deduce, în conformitate cu normele în vigoare, TVA plătită furnizorilor nestabiliți în Comunitate, există riscul ca aceștia din urmă să nu plătească TVA autorităților fiscale. Pentru a evita acest risc, livrarea de la furnizorul care vinde bunuri prin utilizarea unei interfețe electronice ar trebui să fie scutită de TVA, iar acelui furnizor ar trebui să i se acorde dreptul de a deduce TVA achitată în amonte pe care a plătit-o pentru achiziția sau importul bunurilor livrate.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁴ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

- (3) În plus, furnizorii nestabiliți în Comunitate care utilizează o interfață electronică pentru a vinde bunuri pot deține stocuri în mai multe state membre și pot, pe lângă vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, să livreze bunuri din acest stoc clienților aflați în același stat membru. În prezent, aceste livrări nu fac obiectul regimului special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum. Pentru a reduce povara administrativă, persoanelor impozabile care facilitează livrarea de bunuri către persoane neimpozabile în Comunitate prin utilizarea unei interfețe electronice, care se consideră că au primit și livrat ele însele bunurile, trebuie, de asemenea, să li se permită să utilizeze acest regim special pentru a declara și a plăti TVA pentru aceste livrări interne.
- (4) Pentru a asigura coerența în ceea ce privește plata TVA și a taxei la import în momentul importului de bunuri, termenul pentru plata TVA la import către autoritățile vamale, în cazul în care se utilizează regimul special pentru declararea și plata TVA la import, trebuie să fie aliniat cu cel stabilit pentru taxele vamale la articolul 111 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (5) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁶, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (6) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) În titlul V capitolul 1 secțiunea 2 se introduce următorul articol 36b:

„Articolul 36b

În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a, expedierea sau transportul bunurilor se atribuie livrării efectuate de persoana impozabilă în cauză.”;

- (2) Se introduce articolul 136a, cu următorul text:

„Articolul 136a

În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), statele membre scutesc livrarea bunurilor respective către persoana impozabilă în cauză.”;

- (3) La articolul 169, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

⁵ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

⁶ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

„(b) operațiuni scutite în temeiul articolelor 136a, 138, 142 sau 144, articolelor 146-149, articolelor 151, 152, 153 sau 156, articolului 157 alineatul (1) litera (b), articolelor 158-161 sau articolului 164;”;

(4) La articolul 204 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, statele membre nu pot aplica opțiunea prevăzută la al doilea paragraf unei persoane impozabile în sensul articolului 358a punctul 1, care a optat pentru regimul special pentru servicii prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate.”;

(5) Titlul capitolului 6 din titlul XII se înlocuiește cu următorul text:

„Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile, efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri”;

(6) Titlul secțiunii 3 de la capitolul 6 din titlul XII se înlocuiește cu următorul text:

„Regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, pentru livrările de bunuri în interiorul unui stat membru efectuate de interfețele electronice care facilitează aceste livrări și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum”;

(7) Articolul 369a se modifică după cum urmează:

a) La primul paragraf, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„(3) «stat membru de consum» înseamnă unul dintre următoarele:

- a) în cazul prestării de servicii, statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile în conformitate cu titlul V capitolul 3;
- b) în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
- c) în cazul livrării de bunuri efectuate printr-o interfață electronică ce facilitează aceste livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), atunci când expedierea sau transportul bunurilor livrate începe și se încheie în același stat membru, statul membru respectiv.”;

b) Se adaugă al treilea paragraf, cu următorul text:

„În cazul în care o persoană impozabilă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate și nu dispune de un sediu comercial fix în Comunitate, statul membru de identificare este statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile. În cazul în care există mai multe state membre din care sunt expediate sau transportate bunurile, persoana impozabilă trebuie să indice care dintre aceste state membre este statul membru de identificare. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii doi ani calendaristici.”;

(8) Articolul 369b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 369b

Statele membre permit următoarelor persoane impozabile să utilizeze prezentul regim special:

a) o persoană impozabilă care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță;

- b) o persoană impozabilă care facilitează livrarea de bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), atunci când transportul bunurilor livrate începe și se încheie în același stat membru;
- c) o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum care prestează servicii către o persoană neimpozabilă.

Prezentul regim special se aplică tuturor acelor bunuri livrate sau servicii prestate în Comunitate de către persoana impozabilă în cauză.”;

(9) La articolul 369e, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul în care persoana notifică faptul că nu mai efectuează livrări de bunuri și nu mai prestează servicii reglementate de prezentul regim special;”;

(10) Articolul 369f se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 369f

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu efectuate livrări de bunuri și dacă au fost sau nu prestate servicii reglementate de prezentul regim special. Declarația de TVA se depune până la sfârșitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.”;

(11) La articolul 369g, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA menționat la articolul 369d și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, cotele de TVA aplicabile, cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote și TVA totală datorată în ceea ce privește următoarele livrări de bunuri sau prestări de servicii reglementate de prezentul regim special, efectuate în cursul perioadei fiscale:

- a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările de bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe și se încheie în același stat membru;
- b) prestările de servicii.

Declarația de TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alineatul (4) de la prezentul articol.

2. Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate din state membre altele decât statul membru de identificare, declarația de TVA include și valoarea totală a următoarelor livrări reglementate de prezentul regim special, pentru fiecare stat membru din care sunt expediate sau transportate bunurile:

- a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță altele decât cele efectuate printr-o interfață electronică în conformitate cu articolul 14a alineatul (2);
- b) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările de bunuri atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe și se încheie în același stat membru, efectuate de o persoană impozabilă în conformitate cu articolul 14a alineatul (2).

În ceea ce privește livrările menționate la litera (a), declarația de TVA include și codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre.

În ceea ce privește livrările menționate la litera (b), declarația de TVA include și codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre, dacă este disponibil.

Declarația de TVA include informațiile menționate la acest alineat, defalcate pe state membre de consum.”;

(12) La articolul 369zb, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun ca TVA menționată la alineatul (1) să fie datorată lunar. Termenul de plată este cel aplicabil plății taxelor la import în situații similare.”.

Articolul 2

1. Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2020 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Statele membre pun în aplicare măsurile respective de la 1 ianuarie 2021.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*